

[Forsvarsministeren.]
 paa dansk Landomraade, som kom hertil med, skal vi sige 10 000 veludrustede Mand om Bord, tror saa ikke det ærede Medlem, eller kunde han ikke tænke sig, at vi, hvis man gennemfører det Værn, vi stiller Forslag om, maaske kunde undgaa, at sligt i det hele kunde komme her ind over Danmark? Det er det Spørgsmaal, jeg ønsker at stille til det ærede Medlem; og det vil han maaske give mig Svar paa. Og det samme er jo for Resten Tilfældet med de Afdelinger, som søger at gaa over Grænsen — det var det ærede Medlem jo ogsaa inde paa. Tror det ærede Medlem ikke, at vi bedre kan imødegaa saadanne Eventualiteter efter vort Forslag end efter det ærede Medlems?

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Willesen, der henviste til Dr. Rørdams Artikel i Dag i „Berlingske Tidende“, at denne Artikel viser jo det glædelige, at Op-gaverne efter Dr. Rørdams Opfattelse ikke er uoverkommelige; og Dr. Rørdam siger jo endvidere, at det er de civile, der her bør tage Initiativet, men derefter maa der naturligvis være Forbindelse med de militære Myndigheder. Det vil jeg ikke have det mindste imod og vil ogsaa finde det rigtigt, at noget saadant finder Sted.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Den højtærede Forsvarsminister tillagde mig en Udtalelse om, at vi ikke kunde forsvare vor Neutralitet, vi maatte indskrænke os til at konstatere den. Det er ikke mig, der har brugt denne Udtalelse; og jeg vil i og for sig sige, at jeg synes ikke, det er den bedste Maade at kendetegne disse Ting paa. Det er J. C. Christensen, der har brugt den; og det var den højtærede Forsvarsminister, der selv citerede den, da han havde Ordet, og erklærede, at det at forsvare Neutraliteten og at konstatere den vare eet og det samme. Jeg sagde, at da J. C. Christensen brugte denne Udtalelse, stillede han de to Ting i den skarpeste Modsetning til hinanden, idet han sagde: Vi kan ikke forsvare vor Neutralitet, men maa indskrænke os til at konstatere den. Naar en Mand som J. C. Christensen stiller de to Ting i den bestemteste Modsetning til hinanden, gentager jeg, at det forekommer mig lige haardt nok, at en af hans politiske Meningsfæller siger, at de to Ting, som han stiller i Modsetning til hinanden, er eet og det samme.

Maa jeg med det samme gøre opmærk-

som paa den højtærede Ministers Udtalelser med Hensyn til Belgien. Han sagde, at hvordan end Belgien den Gang optraadte, er Forholdet jo dog det, at der kommer Udtalelser dernede fra om, at de alligevel vil fortsætte med Forsvaret paa en lignende Maade som hidtil. Men det, jeg fremhævede, var, at Belgiens Forsvar af Neutraliteten var ensbetydende med dets Deltagelse i Krigen; i samme Øjeblik, som de prøvede paa at forsvare Neutraliteten, var de ude i Krigen. Men saa er det ganske ejendommeligt at paaberaabe sig det med Hensyn til Forsvarsordningen herhjemme, som ogsaa skal gaa ud paa Forsvar af Neutraliteten; derved førtes Belgien jo lige ud i Krigen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen: Jeg har ikke Tid til i en kort Bemærkning at svare den højtærede Minister paa, hvad han her fremførte, og jeg vil derfor nøjes med ganske kort at sige dette, at naar Ministeren sagde, at jeg i Eftermiddags havde udtalt mig nedsættende om Belgiens Forsvar, har den højtærede Minister ikke hørt efter, hvad jeg sagde. Jeg har ikke sagt et eneste nedsættende Ord om Belgien; vi drøftede det Spørgsmaal: Hvad vilde der være sket, hvis Belgien ikke havde gjort Modstand? Ikke et eneste nedsættende Ord har jeg sagt; derfor vil jeg straks protestere derimod og anmode Ministeren om at undersøge, hvad jeg har sagt, for det maa han ikke have hørt.

Egentlig bad jeg om Ordet for denne korte Bemærkning, fordi jeg gerne vilde svare det ærede Medlem Hr. Fraenkel paa en kort Bemærkning fra i Eftermiddags; jeg vilde derfor gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par smaa Citater, som jeg har fundet. Det ærede Medlem udtalte, at der ikke i de lukkede Møder, han havde deltaget i, fra konservativ eller anden Side var rettet nogen Tak til Udenrigsministeren (Erik Scavenius). Nu maa jeg sige, at jeg havde troet, det var en lettere Opgave, jeg havde paataget mig at modbevise dette, end det viser sig at være, thi at læse det stenografiske Referat fra den Mængde lukkede Møder, der holdtes, er det samme som at læse en Aargang af Rigsdagstidenden; jeg maa derfor nøjes med nogle ganske faa Referater, kun nogle ganske faa Uddrag fra enkelte Møder. I Mødet den 15. Juni 1915 udtalte Professor Ellinger: „Der er ingen Tvivl om, at vi alle er klare over, at det under denne Krig